

Biblická hodina – 02.10.2025

Suspírium: „Podťte a pozrite na Boťie diela, úžasné sú jeho skutky pre ľuďi.“ (Ž 66,5) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 118: „Ó, chváľte láskavého Pána...”

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš milý, že Tvoj účinok je badateľný v živote Tvojho ľudu. Vyznávame Ti, že častokrát pochybujeme vo svojich srdciach, zvažujeme vlastné kroky viery, a konáme podľa vlastných predstáv. V živote Tvojho ľudu teraz nám preukáž i napriek našim zlyhaniam, ťažkostiam, zneváženiam Svoju milosť, ukáž, že si milosrdný a hriechy i previnenia odpúšťajúci Boh, Ktorý chceš, aby naše srdcia boli svätostánkami, v ktorých kraľuješ a panuješ iba Ty sám. Príď, Duchu Svätý, a rozožeh mraky jesenné nad našimi hlavami, príď, Duchu Svätý, a rozjasni svoju tvár nad nami, príď, Duchu Svätý, a ukáž nám svoju priazeň, aby sme na ceste nevery a neposlušnosti nestáli, ale pracovali neustále duchovne na sebe, pozlátili prostriedky na Tvoju slávu, zhotovili, alebo zhotoviť dali také prostriedky do Tvojho príbytku, ktoré potešia naše sestry a našich bratov. Vyučuj nás skrze Svoju Slova, aby sme boli pripravený na Tvoj príchod, aby sme v Tvojej sláve vedeli vidieť seba, a mali uistenie, že Ty si s nami až naveky vekov. V mene Pána Ježiša Krista, našej viery Pôvodcu i Zavŕšiteľa, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Mojžišova 36. kapitola: *„Becaleel, Oholiáb a všetci zruční muži, ktorým dal Hospodin múdrosť a dôvtip, aby vedeli zhotoviť všetko potrebné na službu vo svätyni, nech konajú celkom tak, ako prikázal Hospodin. Potom Mojžiš zavolał Becaleela, Oholiába a všetkých zručných mužov, ktorým dal Hospodin múdrosť a boli ochotní dať sa do práce na tom diele. Od Mojžiša prevzali všetky obety pozdvihovania, ktoré doniesli Izraeliti na vykonanie prác potrebných na službu vo svätyni, a predsa mu prinášali každé ráno ďalšie dobrovoľné dary. Všetci majstri, ktorí pracovali pri svätyni, prerušili prácu, prichádzali jeden po druhom k Mojžišovi a hovorili mu: „Ľud prináša oveľa viac, než treba na dokončenie diela, ktoré Hospodin prikázal vykonať.“ Preto Mojžiš dal príkaz, ktorý oznámili v tábore: „Nech nikto, ani muž, ani žena, už nič nedonáša na obetu pozdvihovania pre svätýňu.“ Vtedy ľud prestal prinášať, lebo toho, čo doniesli, bolo dosť na vykonanie všetkých prác, ba aj zvýšilo. Všetci zruční muži, ktorí pracovali na diele, urobili príbytok z desiatich závesov utkaných z plátna, z fialového a červeného purpuru, karmazínu s umelecky spodobenými cherubmi. Každý záves bol dvadsaťosem lakťov dlhý a štyri lakte široký. Všetky závesy mali rovnakú mieru. Päť závesov spojil dovedna a takisto spojil aj druhých päť. Z fialového purpuru urobil očká na okraji závesu, ktorý bol na konci pripojeného kusa. Podobne to urobil aj na druhom okraji*

pripojeného kusa. Päťdesiat očiek urobil na okraji jedného závesu a päťdesiat očiek na okraji druhého závesu, ktorý bol k druhému kusu pripojený tak, aby očka boli oproti sebe. Zhotovil aj päťdesiat zlatých spôn a závesy spojil nimi tak, že príbytok tvoril jeden celok. Zhotovil aj prikrývky z kože srsti pre stan nad príbytkom; prikrývok zhotovil jedenásť. Každá prikrývka bola dlhá tridsať lakťov a široká štyri lakte. Tých jedenásť prikrývok malo rovnakú mieru. Zvlášť spojil päť prikrývok a zvlášť šesť prikrývok. Urobil päťdesiat očiek na spojenie na okraji poslednej prikrývky a päťdesiat očiek na okraji poslednej prikrývky druhého zväzku. Urobil aj päťdesiat bronzových spôn, aby mohol spojiť stan do jedného celku. Potom zhotovil pre stan prikrývku z červeno sfarbených baraních koží a navrch prikrývku z tachašových koží. Pre príbytok zhotovil aj dosky z akáciového dreva, aby sa dali postaviť. Každá doska bola dlhá desať lakťov a široká jeden a pol lakťa. Každá doska mala dva čapy; dosky boli navzájom pospájané. Tak to urobil na všetkých doskách príbytku. Na južnú, pravú stranu príbytku bolo zhotovených dvadsať dosák. K tým dvadsiatim doskám pripravil štyridsať strieborných podstavcov, dva podstavce pod každú dosku k oboj čapom. Aj na druhú, severnú stranu príbytku urobil dvadsať dosák a štyridsať strieborných podstavcov; dva podstavce pod každú dosku. Na zadnú, západnú stranu príbytku urobil šesť dosák. Zhotovil aj dve dosky na oba rohy príbytku pri zadnej strane. Tie boli dvojdielne zdola až hore a navrchu boli spojené krúžkom. Tak urobil s oboma doskami na oboch rohoch. Bolo tam osem dosák a šesťdesiat strieborných podstavcov, po dvoch podstavcoch na každú dosku. Zhotovil aj žrde z akáciového dreva, a to päť pre dosky na jednej strane príbytku päť pre dosky na jeho druhej strane a päť na zadnú, západnú stranu príbytku. Prostrednú žrd urobil tak, aby prechádzala stredom dosák z jedného konca na druhý. Dosky pozlátil, aj krúžky, cez ktoré prechádzali žrde, urobil zo zlata, ba pozlátil aj žrde. Zhotovil aj oponu z fialového a červeného purpuru, karmazínu a z jemne utkaného plátna. Vyzdobil ju umelecky spodobenými cherubmi. Zhotovil aj štyri stĺpy z akáciového dreva a pozlátil ich. Háčiky na nich boli zo zlata. Odľal pre ne štyri strieborné podstavce. Ku vchodu do stanu utkal pestrú záclonu z fialového a červeného purpuru, karmazínu a z jemne utkaného plátna, a k nej päť stĺpov s háčikmi. Ich hlavice a priečne tyče boli zo zlata a päť podstavcov bolo z bronzu."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-7. verše: Menovití ľudia sú povolani do služby. Nie je to hocijaká služba. Oholiáb, význam jeho mena: môj stan a môj príbytok je v Ňom. Becaleel, význam jeho mena: pod Božou ochranou, pod Božím svetlom. Boh dáva múdrosť, ale či to človek využíva na zveľadenie a na osoh celého spoločenstva, to je otázne. Ľudia, ktorým dal Boh múdrosť, sú skutočne povolani. Nie všetku múdrosť sveta dal Bol, nemusia sa montovať do všetkého, ale čo Boh daroval, či to prijal, a podľa

vôle Božej konal. Múdrošť, aby urobili to, čo im zveril Hospodin. Múdrošť a dôvtip v službe. To sa nedá naučiť. To sa nedá osvojiť. To sa nedá vyčítať z kníh. To nie je zaužívaný trik. To nie je presvedčivá metóda. To je prijatie. Skutočná šička už má všetky miery v ruke a šije. Kuchárka už nepočíta množstvo ingrediencií, ale všetko miesi, varí, koná pre svojich hostí. Tkáčka si sadne k zariadeniu, nastaví stroj a koná podľa plánu. Boh dal múdrošť, ale nie preto, aby sme sami seba obohatili, ale celé spoločenstvo povzniesli. Boh dal múdrošť, aby človek naozaj zavŕšil svoju službu. Boh dal múdrošť. K čomu si vedený a v čom si uistená, že budeš na osov Božieho ľudu? Vždy som obdivoval svoju starú mamu, ktorá veľmi pekne vyšivala a háčkovala, a ja som jej nakupoval nite rôzneho typu a druhu. Keď som sa chystal do služby, a pre naše plášte som sa vybral do Debrecína, bol som ohúrený službou pána Júliusa, ktorý bol veľmi ochotný a rád porozprával všetko o svojom remesle. Zanietení v službe. Človek, ktorý rád rozpráva o svojej službe, je zdatný vo svojom remesle, rád robí s ľuďmi, a o tom aj rád porozpráva, to už je služba a nie práca, za ktorú je potrebné zaplatiť. Ľud Boží bol aktívny a aktivizovaný Božími mužmi. Dary pre Boží stan sa nahromadili. Pre Božiu svätyňu bolo viac než dosť. Darovali viac ako bolo treba. Dobrovoľné dary na Božiu slávu i zvýšilo sa. Dostatok všetkého. Ten, s Ktorým nebudeš mať nedostatku (Ž 23), je Bohom lásky a privetivosti. Ten, kto Ti dal všetko, tomu prinavráť aspoň kúsok z toho, čo si dostal. Aktivizovanie Božieho ľudu prebieha. Na Boží stan. Na Božiu slávu. Na Božiu chválu. Aktívne slovesá v dnešnom biblickom texte sa vyskytujú hojne: urobil, zhotovil, vykonal a pozlátil. Ručná, manuálna práca je na mieste. Z nanoseného a darovaného materiálu sa vykonáva na základe Božej múdrosti a dôvtipu remeselná výroba. Ručná príprava. Zručnosti v cirkevnom zbore. Nanosiť materiál a dať pripraviť. Čo môžem spraviť ja? Čoho som schopný ja? Čo môžem ja vykonať? Dnes už objednávame všetky práce na kostole, ale nebolo tomu tak. Majstri dediny vždy boli ochotní slúžiť. Pamätám si v našej dedine usporili viac ako 100.000 korún na svojpomocných prácach na kostole. Upratovacie čaty neplatili, ženy a muži, i mládež bola ochotná všetko zmyť a vyžmýkať. My sme mali na starosť pred vysviackou kostola vežu pozametať, a pán farár pred službami, pred upratovaním čítal práve tieto biblické verše. Keď sa srdcia, ruky a nohy ľudí spoja, veľké veci vznikajú. Postaví sa chrám. Obnoví sa kostol. Postaví sa fara. Urobil a zhotovil. Kto to urobí? Kto to vykoná? Kto to dá do poriadku? Kto? Kto nakúpi kávu? Kto prinesie upečený koláč? Kto uvarí? Kto vyperie? Kto vyžehlí na stôl Pánov zástery? Kto predostrie stôl Pánov na svätú večeru Pánovu dôstojne a správne? Kto bude fotiť? Kto navštívi chorých? Kto sa pozrie na deti v nedeľnej škole? Kto to spraví? Urobil, pozlátil, zhotovil. Všetko robil sám Áron a Mojžiš? To nie! Čo je prístupné? Všetko. Na Božiu svätyňu sú presné miery a všetko je rovnaké. Od farby šnúrok až po miery dosák. Použili najkvalitnejšie materiály tej doby. Všetko zo zlata a z bronzu: z liatiny Východu. Pozlátili všetko, a to

odzrkadľuje Božíu slávu. Boli to umelecké diela, ale nie na výzdobu, ale na okrasu duše. Málokto videl tieto predmety, veď aj kňaz vstupoval len raz ročne do svätyne podľa rozpisu. Všetko podľa toho, ako Boh určil. Človek zručný a obdarený múdrosťou, tak pripravil, ako Hospodin riekol. Ježiš však vo svojom tele za tri dni postavil tento chrám a vstúpil do tejto svätyne. Chránová opona sa roztrhla. Chrám – príbytok Boží. Moje vnútro hynie túžbou po Božom príbytku. Prečítajme si a zaspievajme si doma 84. žalm. Akú hĺbku má tento žalm? Moje vnútro sa môže stať skrze Krista takým príbytkom, ak príjme Kristovu obeť za moje hriechy. Čo Kristus vykonal na Golgotskom kríži, to Oholiáb a Becaleel nedokázal. On sa stál múdrosťou Božou. Postavil sa tam, kde ľudská zručnosť už nepostačuje. Vykonal to, čo už človek sám nezakúsi medzi chérubmi. Ježišovo dielo nie je umelecké dielo, ale životodarná sila. Čo vykonal to nemá obdobu. (viď. Žid 9,1-14)

Biblický text: Druhý list apoštola Pavla Tesaloničanom 1. kapitola: „*Pavol, Silván a Timotej tesalonickej cirkvi v Bohu, našom Otcovi, a v Pánovi Ježišovi Kristovi. Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista. Bratia, sme povinní ustavične ďakovať za vás Bohu, ako sa sluší, pretože vaša viera nadmieru rastie a vzájomná láska každého z vás všetkých sa rozhojňuje. A tak sa aj my vami chválime v Božích cirkvách pre vašu vytrvalosť a vieru vo všetkých prenasledovaniach a súženiach, ktoré znášate. Ony sú dôkazom spravodlivého Božieho súdu, aby ste boli uznaní za hodných Božieho kráľovstva, za ktoré aj trpíte. Spravodlivé je totiž u Boha, že súžením odplatí tým, čo vás sužujú, ale vám, ktorí ste sužovaní, odplatí odpočinkom spolu s nami, keď sa z neba zjaví Pán Ježiš s anjelmi svojej moci, aby v plameni ohňa trestal tých, čo nepoznajú Boha, ako aj tých, čo sú neposlušní evanjeliu nášho Pána Ježiša. Za trest sa dostanú do večnej záhuby, ďaleko od Pánovej tváre a od slávy jeho moci. To bude v ten deň, keď príde, aby bol oslávený vo svojich svätých a obdivovaný všetkými, ktorí uverili, pretože aj vy ste uverili nášmu svedectvu. Preto sa i stále modlíme za vás a za to, aby vás náš Boh urobil hodnými povolania a svojou mocou splnil každý dobrý zámer a dielo viery, aby tak meno nášho Pána Ježiša bolo oslávené vo vás a vy v ňom, podľa milosti nášho Boha a Pána Ježiša Krista.*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-4. verše:

Za všetkých okolností ďakovať Bohu. Apoštol Pavol v listoch, ktoré píše do Solúna, viackrát dáva chválu a vďaku. (ITes 1,2; ITes 2,13; ITes 3,9; IITes 1,3; IITes 2,13) Jednou z najlepších zbraní, ako so satanom bojovať, je práve vďakyvzdanie. Jób napriek svojim skúškam a bojom, dokáže vyrieť: „Požehnaný je Hospodin, ktorý dal a vzal.“ Funguje to, chvály a vďačnosť opravdivo fungujú. Apoštol

Pavol rozpoznal, že Hospodin i napriek okolnostiam, v ktorých žili a jestvovali, dávali vďaku za všetko. Začnime Bohu ďakovať, a uvidíme ako konal v našom živote. Viera v Tesalonikách rástla, pretože bola preskúšaná. Každý veriaci musí počítať so skúškami, pretože Boh takto preukazuje svoju moc. Viera je ako naše svalstvo, treba ich používať, aby neochabovali. Súženie a prenasledovanie sú Božie spôsoby, ako našu vieru posilniť. Pohodlný život vedie k mylnej viere. Skúšaný život vedie k silnej viere. Prečítajme si list Židom 11. kapitolu, akú vieru mali naši predkovia vo viere. Teda rast viery. Po druhé, hojnejšia láska. Rozhojnená milosť rozhojňuje lásku medzi nami. Dnešný svet podporuje duchovnú izoláciu. „Pozrite sa, ako sa navzájom milujú!“ Tým, ktorí trpeli, treba preukázať väčšiu lásku. Lásku, ktorá všetko znáša, všetko verí. Po tretie, trpezlivosť a vytrvalosť človeka sa prehľbuje. Súženie spôsobuje vytrvalosť. Čítanie kníh nezaručuje trpezlivosť, je potreba utrpenia, aby človek znášal ťažkosti. Tlak, presia, rany, prenasledovania a pohromy, ktoré plynú zo skúšok, znamenajú byť zatlačený do kúta. Boh však s utrpením nemrhá. Skúšky pôsobia v náš prospech. Plodia trpezlivosť a povedú k dospelosti viery. Boh na nás dopustí skúšky, aby budoval náš charakter. My bojujeme proti vlastným okolnostiam, ale silný dub a buk, trvá viac rokov, kým z neho bude poriadny strom. Vytrvalosť vo viere je dôležitá. Apoštol Pavol má dôvod Bohu dávať vďaku.

5-10. verše: Pri vďakyvzdaní apoštola Pavla niečo chýba, a to je nádej. Keď išlo o nádej, v tom nemali jasno. Prichádza Pavlovo povzbudenie z Božieho sľubu. S Božím sľubom sa spájajú tri veci. Prvá je odmena. Je to Boží zámer, ten, kto trpí pre Krista, ten bude odmenený. Neznamená to, že, kto vytrpel na zemi veľa, ten sa automaticky dostane do neba. Nie. Hodní Božieho kráľovstva sú tí, ktorí trpia, ale aj vojdú do tohto kráľovstva. Podobný princíp je vyjadrený i u apoštola Petra: *„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej, pre nehynúce, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo pripravené v nebesiach pre vás, ktorých Božia moc prostredníctvom viery chráni pre spásu, pripravenú zjaviť sa v poslednom čase. Radujte sa z toho, aj keď azda teraz máte ešte nakrátko prejsť zármutkom rozličných skúšok, aby vám vaša vyskúšaná viera, oveľa cennejšia ako pominuteľné zlato, ktoré sa tiež preskúšava ohňom, bola na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista. Nevideli ste ho, a predsa ho milujete. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte v neho a radujete sa nevýslovnou radosťou, plnou slávy, že dosahujete cieľ svojej viery — spásu duší.“ (Ipt 1,3-9)* Príde deň, kedy budú trpezliví odmenení. Ježiš nikdy nehovoril, že náš život bude priamočiary, ale kto Mu zostane verný a oddaný, sľubuje odmenu. (viď. Mt 5,10) Druhá je odplata. Boh odplatí bezbožným. Zmysel dnešku dáva práve to, že žijeme z hodnôt nebeských. Problémom je to, že svet napreduje pred kresťanmi,

ale to napredovanie nás nemusí mrziť, lebo každý je na duchu zmrzačený. Aká budúcnosť čaká veriacich? Aká budúcnosť čaká neveriacich? Faraón sa snažil utopiť v rieke Níl všetkých prvorodencov židovského národa, ale pred záhubou ho nič nemohlo zachrániť, lebo Hospodin sa rozhodol, že jeho prvorodení budú vyhubení. Herodes Veľký sa nestál Mesiášom i napriek krvi preliatu v Betleheme, a Boh svojho Mesiáša podržal i na kríži. Svätý Boh nenechá bez trestu hriech. Odplata to nie je Božia pomsta. Naopak on poslal svojho Syna, aby sme mali nový život, a kto v Neho uverí, ten bude spasený. Hriešnici nepoznajú Boha a odporujú poslušnosti evanjelia. Po tretie odpočinutie. Je to protiklad súženia. Je to uvoľnenie napnutého pluku. Je to úľava. Ťažkosti, bremená a prenasledovanie utíchnu. Nemusíme sa báť hnevu a súdu, pretože naše hriechy sú potrestané na Golgote. Večná skaza alebo večná spása? Utrpenie, celkový zánik, mylné a chybné názory na zatratenie. Vyber si a Boh ti to zjavi: *„Potom povie aj tým po lavici: ‚Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablu a jeho anjelom. Lebo som bol hladný a nedali ste mi jesť, bol som smädný a nedali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a neprichýlili ste ma, bol som nahý a nepriodeli ste ma, bol som chorý a vo väzení a nenavštívili ste ma.‘ Vtedy mu aj oni odpovedia: ‚Pane, kedy sme ňu videli hladného alebo smädného, alebo ako cudzinca, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?‘ Tu im on odpovie: ‚Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste neurobili.‘ A títo pôjdu do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.“* (Mt 25,41-46)

11-12. verše: Tretie povzbudenie je modlitbami. Viera v Kristovi Ježišovi je Boží dar. Ten však treba podporovať a posilňovať modlitbami. Naše odpovede prítomnosti sú dôležité pre našu budúcnosť. Budúca nádej nás musí podnietiť k tomu, aby sme sa modlili za dar viery v súčasnosti. Tieto modlitby sa zamerajú na tri oblasti života. Prvá je, byť hodní Božieho kráľovstva. Skúšky netvorí osobnosť človeka, len sa lepšie zjavuje to, čo je v človeku. Odhaliť skutočnú hodnotu človeka vedie skúšky. Musíme sa modliť, aby sme sa nepoddali skúškam, ale aby vo viere Ježiša Krista sme obstáli. Boh v nás tvorí hodnoty. Po druhé charakter človeka musí viesť k činom. Poslušnosť a služba je evidentná. To však nie je ľudské úsilie a schopnosť. Zručnosti s vierou nepribúdajú. Pavol spája vieru s láskou, a to je čínorodá služba. Ak sme Bohu uverili, naša láska nevyprchá, ale usmerňuje a dáva rady, podáva inštrumenty, ktoré boli a budú. A nakoniec svedectvo. Vo Vás oslávený Kristus vie byť, len vtedy ak o tom svedčíte. Bez svedectva Krista nespozná svet. Milosť a sláva Božia idú vospolok, tak ako utrpenie a sláva, veď *„usudzujem totiž, že utrpenia terajšieho času sa nedajú ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa má na nás zjaviť.“* (R 8,18) O tom, že sláva a utrpenia chodia ruka v ruke, treba svedčiť.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, vás po krátkom utrpení zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na pevný základ. Jemu moc na veky vekov. Amen.“ (IPt 5,10-11) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 433: „Mysli na súd,...“

Modlitba za seba samého

Pane Ježišu, túžim byť Tvojím nasledovníkom.

Chceš, aby som ťa miloval

a videl vo svojich blížnych.

S ľútosťou však vyznávam,

že často nemám dosť lásky k druhým,

že som zaťažovaný sebestvom,

ľahostajnosťou a nevšímavosťou.

Preto prosím, pomôž mi,

aby som dokázal ľuďom načúvať

so skutočným záujmom,

aby som videl ich potreby

a naozaj im túžil pomôcť,

aby som sa úprimne tešil z ich úspechu

a pevne stál pri nich v zármutku a ťažkostiach.

Pomôž mi šíriť okolo seba lásku,

ohľaduplnosť a porozumenie.

Nauč ma milovať Ťa z celého srdca
a blížnych ako seba samého.

Nauč ma myslieť viac na chorých,
opustených a skrúšených.

Prosím, posilni ich, poteš a povzbud'.

Viem, že ich neopustíš a že ich požehnáš.

Amen.